

720

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 października 2008 r.

w sprawie uczczenia 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową

Mija 30 lat od chwili, w której radosne „*Habemus Papam*” oznajmiło światu wybór Kardynała z Krakowa Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową i początek pontyfikatu Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II, pontyfikatu, który zmienił oblicze ziemi, „tej ziemi”. Znaczenie tego pontyfikatu podkreślają doskonale słowa André Frossarda: „Dowiedzieliśmy się, że przyszedł z Polski, ale ja odnoszę wrażenie, że przyszedł wprost z Galilei, krok w krok za Apostołem Piotrem”.

Otrzymaliśmy wyjątkowy dar, dar życia w tych samych czasach, w których żył Jan Paweł II, dar słuchania Jego słów i czerpania z Jego nauk. Otrzymaliśmy Papieża, który był prawdziwie człowiekiem wiary, nadziei i miłości. Człowieka, który wskazywał całemu światu, jak czynić życie bardziej ludzkim.

U podstaw Jego nauczania znajdowało się zawsze wielkie umiłowanie człowieka, podkreślanie jego niezbywalnej godności i wynikających z tego praw osoby ludzkiej.

Powtarzał nam, że jedynie na fundamencie prawdy i wolności, cywilizacji miłości, obrony godności każdego człowieka i każdego życia może istnieć trwały pokój wewnętrzny i zewnętrzny.

Przypominał, że w świecie, w którym ludzie stają się coraz bardziej od siebie zależni, ludzkość powinna stawać się coraz bardziej wspólnotą.

Pokazał nam, jak można budować wspólnotę, nie wyrzekając się własnej wiary, miłości do własnego narodu, nie rezygnując z obrony własnego systemu wartości, a jednocześnie obdarzając szacunkiem wyznawców innych religii, przedstawicieli innych narodów i kultur.

Uczył nas, że żadna wspólnota nie może przetrwać bez prawdziwej solidarności. Pamiętamy jego słowa: „Solidarność to znaczy: jeden i drugi, a skoro brzemie, to brzemie niesione razem, we wspólnocie. Nie może być walka silniejsza niż solidarność”.

Zwracając się do nas polityków, na których ciąży szczególnie odpowiedzialność za wolność i niepodległość Ojczyzny, upominał, że jedynym celem naszych działań powinno być dobro człowieka i dobro wspólne, a nie grupowe czy indywidualne korzyści. Przypominał zasady, na jakich powinno opierać się odrodzone niepodległe państwo polskie.

Przenikliwy Papież z „dalekiego kraju” przestrzegat wolnego człowieka przed zastępowaniem cywilizacji miłości konsumpcyjną cywilizacją śmierci. Niezapomniane są jego słowa, że demokracja sprowadzona do reguły rządów większości może się zamienić w jawny lub ukryty totalitaryzm.

Postawie Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II wdzięczamy w ogromnej mierze upadek muru dzielącego Europę i powrót Polski do rodziny wolnych narodów zjednoczonej Europy. To w Parlamencie niepodległej Polski w czerwcu 1999 roku powiedział: „Wydarzenia w Polsce sprzed dziesięciu lat stworzyły historyczną szansę, by kontynent europejski, porzucając ostatecznie ideologiczne bariery, odnalazł drogę ku jedności. Mówiłem o tym wielokrotnie, rozwijając metaforę „dwóch płuc”, którymi winna oddychać Europa, zespalać w sobie tradycje Wschodu i Zachodu”.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd wielkiemu Polakowi, Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, oraz wyraża wdzięczność za świadectwo życia i wartości, które przekazał w swoim nauczaniu.

Pamiętając, że dalsza realizacja tego przestania ciągle przed nami, wyrażamy nadzieję, że spełnią się prośby wiernych — „*Santo subito*” — ponawiane od dnia Jego odejścia do domu Ojca i Sługa Boży Papież Jan Paweł II zostanie wkrótce wyniesiony na ołtarze.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *B. Borusewicz*